

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200307
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5022200307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD., a členov senátu Mgr. Petra Macha, PhD. (spravodajca) a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Q. L., H.. XX.XX.XXXX, R. C.: K. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, Gucmanova č. 19/670, Leopoldov, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, so sídlom: P. O. Hviezdoslavova 6, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaZA/10581/2022, ČRZ: 51883/2022 z 11. mája 2022, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. ZA-31S/94/2022-113 z 20. marca 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Správneho súdu v Banskej Bystrici č.k. ZA-31S/94/2022-113 zo dňa 20. marca 2024 sa m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KaZA/10581/2022, ČRZ: 51883/2022 zo dňa 11. mája 2022 sa z r u š u j e a vec sa v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania ako aj konania pred správnym súdom.

o d ô v o d n e n i e:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. KaZA/10581/2022, ČRZ: 51883/2022 z 11.05.2022 (ďalej „rozhodnutie žalovaného“) rozhodol, že žalobcovi podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) v spojení so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a v spojení s Organizačným poriadkom Centra právnej pomoci, nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci: o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej moci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020.

2. Žalovaný uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha rozhodnutia súdu, že iný zásah Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov bol nezákonný a zároveň, že je ústav povinný obnoviť stav pred zásahom. Žalobca uviedol, že mu uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 02.05.2019 bola uložená povinnosť nahradiť trovy štátu - Slovenskej republike v sume 200,- € ako trovy trestného konania určené paušálnou sumou. Žalovaný ustálil, že predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020 je suma 200,- € - zrazené sumy z účtu žiadateľa o právnu pomoc, a túto sumu považoval za hodnotu sporu. Nakoľko suma 200,- € bola nižšia ako hodnota vtedy aktuálne platnej minimálnej mzdy, t. j. 646,- €, podľa žalovaného

bolo nepochybné, že podmienka hodnoty sporu, ktorá je zadefinovaná v § 6a ods. 1 písm. c/ zákona o poskytovaní právnej pomoci, nebola splnená.

3. K rozšíreniu žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 700,- €, 1 000,- € a 400,- € žalovaný uviedol, že je potrebné poukázať na to, že priznať náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka v rámci výroku o správnej žalobe nie je právne možné. Správne súdy môžu v rámci rozhodovania o správnej žalobe rozhodnutie alebo opatreniu orgánu verejnej moci len zrušiť, prípadne vysloviť, že sa vec vracia na ďalšie konanie žalovanému a orgánu verejnej moci, ktorý rozhodne v prvom stupni.

II. Konanie na správnom súde

4. Žalobca sa správnou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie, pretože boli splnené podmienky pre priznanie nároku na právnu pomoc, vrátane podmienky minimálnej hodnoty sporu. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je podľa neho výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. V konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020 podal žalobca žalobu podľa § 252 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej „SSP“), kde sa žalobca môže žalobou domáhať ochrany proti zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie. V danej súvislosti nie je možné presne určiť, do akej konkrétnej výšky by siahala hodnota sporu, nakoľko ide o situáciu, kde hrozí opakovaný zásah.

5. Podľa žalobcu v danom konaní išlo o posúdenie, či postup a napadnuté rozhodnutie vydané správnym orgánom možno považovať za súladné s príslušnými právnymi predpismi, čo samo o sebe je skutočnosť objektívne peniazmi neoceniteľnou. Predmetom konania je samotné vykonanie zrážky z účtu žalobcu (hoci v sume 200,- €), pretože Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019, nariadil výkon rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 02.05.2019, zrážkou sumy 200,- € z pracovnej odmeny žalobcu.

6. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej „správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. ZA-31S/94/2022-113, z 20. marca 2024 (ďalej „napadnutý rozsudok“) správnou žalobu žalobcu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že v prípade žalobcu bolo dôvodom pre nepriznanie právnej pomoci nesplnenie tretej stanovenej podmienky, a to že hodnota sporu neprevyšovala hodnotu minimálnej mzdy (aktuálnej v čase posudzovania žiadosti), ktorá predstavovala sumu 646,- €. Za podstatné považoval zodpovedanie otázky, či správnou žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy je možné považovať za vec - spor, pri ktorej možno určiť jej hodnotu, alebo či ide o vec - spor, pri ktorej hodnotu nemožno vyčíslieť v peniazoch.

7. Poukázal na závery rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Svk/21/2021 z 31.01.2023, v ktorom tento skonštatoval záver, že „Kasačný súd si uvedomuje, že „primárnym predmetom sporu“ je procesné uznesenie krajského súdu, ktorým bola odmietnutá správna žaloba pre neodstránenie nedostatkov podania, ktoré bolo sťažovateľom napadnuté kasačnou sťažnosťou. Z čisto formálneho hľadiska je predmetom kasačného konania skúmanie zákonných podmienok na odmietnutie podania. Toto však nemožno vnímať izolovane a je potrebné prihliadnuť na „sekundárny aspekt tohto sporu“, t. j. vyčíslené peňažné plnenie, resp. vyčíslená peňažná ujma sťažovateľa, v danom prípade teda úrok z omeškania spolu vo výške 295, 21 eura. Zjednodušene povedané, pokiaľ by sťažovateľ bol v kasačnom konaní, v ktorom žiadal o zrušenie uznesenia krajského súdu o odmietnutí podania, a následne v konaní pred krajským súdom úspešný a rozhodnutie orgánu verejnej správy by bolo zrušené ako nezákonné, nevznikol by mu úbytok na majetku vo výške 295,21 eura. Kasačný súd má preto za to, že v konečnom dôsledku ide o to, či bude alebo nebude sťažovateľ zaviazaný k peňažnému plneniu uvedenému vo výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy. Úrok z omeškania vo výške 295,21 eura preto možno na účely aplikácie § 6 ods. 1 písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci považovať za hodnotu sporu.

8. Žalovaný podľa správneho súdu správne vyhodnotil „sekundárny aspekt“ sporu, pre ktorý žalobca žiadal právnu pomoc, a to zablokovanie peňažných prostriedkov v sume 200,- € na jeho účte s tým, že konečný dôsledok prípadnej úspešnej žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy by bolo obnovenie stavu pred zásahom, t. j. vrátenie peňažných prostriedkov. V prípade tvrdeného nezákonného zásahu tak možno určiť hodnotu sporu v peniazoch. Zásah v podobe blokovania peňažných prostriedkov

v sume 200 eur na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019 odznel, peňažné prostriedky boli po častiach zablokované a použité na úhradu peňažnej pohľadávky tvorenej trovami trestného konania.

9. K podpornej aplikácii vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška o odmenách“) s tým, že aj úkon právnej služby v správnom súdnictve je určený podľa tarify a nepočíta sa z hodnoty sporu uviedol, že regulácia výpočtu odmien advokátov vo vyhláške nevyklučuje, aby sa hodnota sporu nezohľadňovala na účely rozhodovania o poskytnutí právnej pomoci. Účelom zákona o poskytovaní právnej pomoci je stanoviť podmienky, za ktorých štát prevezme na seba finančné bremeno, spočívajúce v znášaní trov právneho zastúpenia v určitých kategóriách prípadov. Poukázal tiež na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/58/2020, podľa ktorého je logické, že štát stanoví na poskytovanie právnej pomoci, hradenej zo štátneho rozpočtu, isté mantinely prostredníctvom zákona. Je odrazom určitej racionality, že pri bagateľných sporoch sa právna pomoc neposkytne. Orgány aplikujúce právo musia pri svojej činnosti postupovať tak, aby interpretačné a aplikačné problémy riešili s maximálnou mierou racionality. Správny súd uzavrel, že žalovaný správne vyhodnotil, že hodnota sporu pri žalobcom tvrdenom inom zásahu bola 200 eur a do právomoci správneho súdu nepatrí rozhodovanie o iných nárokoch žalobcu.

III. Kasačná sťažnosť

10. Žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) podal proti rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Napadnutý rozsudok navrhol zrušiť a vec vrátiť správnemu súdu na ďalšie konanie. Nesúhlasil s právnym názorom správneho súdu tvrdiac, že bolo porušené jeho právo na prístup k súdu, keďže právne zastúpenie je povinné zo zákona. Opakoval, že žalovaného požiadal o právnu pomoc iba preto, že je zákonne povinná a bolo jeho ľudsko-právnu povinnosťou mu ju poskytnúť.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľom (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), pričom deň vyhlásenia rozsudku bol včas zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk.

13. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok správneho súdu, ktorým podľa § 190 SSP zamietol správnu žalobu žalobcu, ktorý sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný podľa § 10 ods. 5 zákona o poskytovaní právnej pomoci sťažovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci, vo veci správnej žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

Relevantné právne predpisy

Podľa § 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci tento zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci.

Podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona o poskytovaní právnej pomoci fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

Podľa § 10 ods. 5 zákona o poskytovaní právnej pomoci centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

14. Sťažovateľ požiadal žalovaného o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci v konaní, ktoré začalo na podklade správnej žaloby sťažovateľa proti inému zásahu orgánu verejnej správy, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020. Podľa žiadosti sťažovateľa sa mal zásah týkať zablokovania jeho peňažných prostriedkov na účte, vedenom podľa zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019, ktorým bolo nariadené uspokojenie prednostnej pohľadávky - trov trestného konania, na zaplatenie ktorej bol žalobca zaviazaný uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 02.05.2019. V konaní o žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy musí byť žalobca povinne zastúpený podľa § 49 ods. 1 SSP; na túto povinnosť sa výnimky podľa § 49 ods. 2 SSP nevzťahujú.

15. Sťažovateľ v rámci námietky nesprávneho právneho posúdenia, resp. odňatia práva na prístup k súdu nesúhlasil so závermi, ku ktorým správny súd dospel v napadnutom rozsudku. Právna pomoc by podľa sťažovateľa mala byť priznaná v základnom rozsahu vo všetkých prípadoch zo zákona. Sťažovateľ už v správnej žalobe poukazoval na záver o neoceniteľnosti predmetu správneho prieskumu a na povinné zastúpenie pri žalobe proti inému zásahu. Nesprávne právne posúdenie veci žalovaným a správnym súdom tak malo spočívať v tom, že v preskúvanom rozhodnutí žalovaný posúdil žiadosť sťažovateľa o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa hodnoty sporu s odkazom na § 6 ods. 1 písm. c/ zákona o poskytovaní právnej pomoci, a neprihliadol na možnosť opakovania zásahu, ani na to, že v dôsledku absencie právneho zastúpenia podľa sťažovateľa dôjde k zastaveniu konania o jeho žalobe. Trval na zachovaní svojho práva na prístup k súdu.

16. Predmetom sporu v správnom súdnictve je preskúvanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, resp. jeho postupu, pričom len sekundárne je správnym súdnym konaním dotknutá aj konkrétna a vymedzená finančná povinnosť uložená administratívnym rozhodnutím, alebo nárokmi plynúcimi z nezákonného úradného postupu.

17. V obdobnej veci, týkajúcej sa odlišných účastníkov konania rozhodoval túto pre vec kľúčovú právnu otázku veľký senát najvyššieho správneho súdu, pričom tam vyjadrené právne názory sú pre súdenú vec mutatis mutandis aplikovateľné. V rozsudku sp. zn. 19SVs/3/2022 zo dňa 30.01.2024, ECLI:SK:NSSSR:2024:8018200139.1, okrem iného veľký senát uviedol:

18. „20. [...] nebolo cieľom a ani úmyslom zákonodarcu, ktoré boli pretavené do § 6 ods. 1 písm. c/ zákona o poskytovaní právnej pomoci, aby bol predmet sporu v správnom súdnictve vyčísľovaný v peniazoch. Z dôvodovej správy k zákonu o poskytovaní právnej pomoci (osobitná časť k § 6 až 8) možno vyvodit', že prechod od bezplatného právneho poradenstva k poskytovaniu právnej pomoci na základe vymedzených podmienok „predstavuje zlepšenie minimálnej právnej ochrany, ktorú zakotvuje Ústava Slovenskej republiky. Štát žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú právnu ochranu. Práve naopak, preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanom v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti.“ Právo na poskytnutie právnej pomoci zákonodarca previazal s tromi podmienkami (i) stavom materiálnej núdze žiadateľa, (ii) absenciou zrejmej bezúspešnosti sporu a (iii) hodnotou sporu prevyšujúcou minimálnu mzdu v prípade sporov s oceniteľnou hodnotou sporu.

[...]

24. Výklad, v zmysle ktorého by bolo možné v správnom súdnictve podmieňovať poskytnutie právnej pomoci hodnotou sporu a v konečnom dôsledku znemožniť účastníkovi konania aspoň jeden stupeň súdneho prieskumu, by tak bol v rozpore so zákonodarcom deklarovaným cieľom (i) zlepšenia minimálnej právnej ochrany osôb v núdzi, (ii) negatívne by zasahoval do práva na súdnu a inú právnu ochranu osôb v núdzi a (iii) odkazoval by na predpoklad a ekonomickú úvahu/rozhodnutie, ktoré účastníci

konania v správnom súdnictve bez rizika straty sporu (a tým akceptovania zásahu do svojich základných práv a slobôd) nemajú.

[...]

29. Kasačný súd už opakovane judikoval, že požiadavka obligatórneho právneho zastúpenia nie je samoučelná, ale „... vyplýva z povahy správneho súdnictva, v ktorom sa preskúmava zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov. V prejednávanej veci je povinnosť kvalifikovaného právneho zastúpenia daná tak v konaní pred krajským súdom, ako aj v kasačnom konaní, pričom táto legitímna požiadavka má prispieť k profesionalite konania a sleduje sa ňou v prvom rade ochrana práv žalobcu, resp. sťažovateľa, ako účastníkov súdneho preskúmacieho konania, v ktorom sa v rozhodujúcej miere riešia právne otázky a medzi účastníkmi je často sporným len výklad právnych predpisov“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Asan/29/2019 zo dňa 11. decembra 2019, bod 18, obdobne tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžfk/28/2019 zo dňa 11. júla 2019, sp. zn. 5Sžfk/27/2018 zo dňa 12. septembra 2019 a iné). Uvedený záver veľký senát nespochybňuje, ale pripomína, že hoci samotná požiadavka právneho zastúpenia v správnom súdnom konaní, i keď obmedzujúca prístup k súdu, nie je rozporná s čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy a ani s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), môže sa takou stať v prípade excesívneho, formalistického uplatňovania bez ohľadu na ňou sledovaný legitímny cieľ, podmienku primeranosti a požiadavku zachovania podstaty práva na spravodlivý proces (mutatis mutandis rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci DYLUŠ proti Poľsku zo dňa 23. septembra 2021, sťažnosť č. 12210/14, body 41 až 42, 45 a 46, ako aj WILLEMS a GORJON proti Belgicku zo dňa 21. septembra 2021, sťažnosť č. 7420916 a 3 ďalšie, body 85 až 88).

[...]

31. Výklad vylučujúci možnosť priznať právnu pomoc osobám v núdzi s ohľadom na tvrdenú nízku hodnotu predmetu sporu v správnom súdnictve má za následok odmietnutie spravodlivosti vo vzťahu k týmto osobám a znemožnenie ich prístupu k súdu. A to nie len pri osobitných opravných prostriedkoch v správnom súdnictve (pri podaní kasačnej sťažnosti), ale odníma im možnosť vôbec žalovať zákonnosť rozhodnutia pred správnym súdom. Tento stav podľa veľkého senátu zasahuje do podstaty práva na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy. A to aj vo vzťahu k takým rozhodnutiam správnych orgánov, ktorými dochádza k ukladaniu peňažných povinností, a teda aj do zásahu do práva týchto osôb na majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy.

[...]

33. Na základe doteraz uvedenej argumentácie preto veľký senát uzatvára, že na účely § 6 ods. 1 písm. c/ zákona o poskytovaní právnej pomoci je potrebné považovať predmet správneho súdneho konania (sporu) za taký, ktorého hodnotu nie je možné vyčíslieť v peniazoch, a to aj v prípade, ak je predmetom správneho súdneho prieskumu rozhodnutie správneho orgánu ukladajúce povinnosť zaplatiť určitú sumu. Veľký senát sa stotožnil s predkladajúcim senátom v tom, že je potrebné sa odchýliť pri riešení nastolenej právnej otázky od doterajšej rozhodovacej činnosti kasačného súdu (bod 11 tohto rozsudku).“

19. Vzhľadom na konštatované právne závery veľkého senátu je potom zrejmé, že správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní o správnej žalobe proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného vychádzal z § 6 ods. 1 písm. c/ zákona o poskytovaní právnej pomoci a pri výklade tohto ustanovenia nesprávne vychádzal z hodnoty sporu vyčísliteľnej v peniazoch, a teda z hodnoty sporu 200 eur pri žalobcom tvrdenom zásahu, zodpovedajúcim hodnote ústavom blokových peňažných prostriedkov, a neprihliadal na okolnosť povinného právneho zastúpenia pri správnej žalobe sťažovateľa, teda vo veci, v ktorej sa domáhal právnej pomoci.

V. Záver

20. Kasačný súd dospel k názoru, že napadnutý rozsudok správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a rovnakou vadou nezákonnosti podľa zistení kasačného súdu trpí aj rozhodnutie žalovaného (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP). Keďže správny súd žalobu sťažovateľa zamietol, kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP a § 191 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 SSP zmenil napadnutý rozsudok tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. V ďalšom konaní bude žalovaný povinný postupovať podľa uvedených záverov konajúceho senátu a veľkého senátu kasačného súdu. Žalovaný je vyjadreným právnym názorom kasačného súdu viazaný (§ 469 SSP).

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že plne úspešnému sťažovateľovi priznal úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj trov konania pred správny súdom (§ 175 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.